

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2017. november 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve vádlott ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2017. június 7. napján kihirdetett 10.B.895/2016/29. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék a 2017. június 7. napján kelt 10.B.895/2016/29. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.rendű vádlott neve vádlottat testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat), ezért 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, és beszámította vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt. Elrendelte I.rendű vádlott nevével szemben a Veszprémi Városi Bíróság 5.B.1082/2011/25. számú, 2013. október 8. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását. A kábítószer birtoklásának vétsége (Btk. 178.§ (6) bekezdés) miatt indult eljárást megszüntette. Rendelkezett a bűnjelek jogi sorsáról, illetve a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. Indokolása szerint a középértéktől, amely 5 év, a büntetési tételkeret alsó határának irányába való eltérés nem indokolt az enyhítő körülmények mellett sem a súlyosító körülmények nyomatakára figyelemmel.

A vádlott és a védő felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.224/2017/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva járt el, és megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán a sértett kórházi ellátását, illetve a sérülését, annak keletkezési mechanizmusát illetően szorul kiegészítésre. Álláspontja szerint a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes, az indokolási kötelezettségét teljesítette az első fokú bíróság. Kifejtette, hogy az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonított a törvényszék, míg a vádlott terhére fennálló, nyomatékos súlyosító körülményeket kevésbé vette figyelembe, ezért a büntetési tételkeret középértékétől jelentősen elmaradó büntetésben nem mutatkozik meg a vádlott társadalomra veszélyessége. I.rendű vádlott neve vádlott korábban is volt büntetve hasonló jellegű, személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt. A korábban kiszabott és kitöltött végrehajtandó szabadságvesztés büntetésnek visszatartó hatása nem volt, még a végrehajtásában felfüggesztett

börtönbüntetés sem befolyásolta a terheltet a bűncselekmény elkövetése során. Rámutatott, hogy a kísérlet befejezett és viszonylag közeli volt, amelynek enyhítő nyomatéka csekély.

Összefoglalva indítványozta, hogy az ítélőtábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és a kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamát jelentős mértékben emelje fel.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványát változatlan formában fenntartotta. Kifejtette, hogy a terhelt társadalomra veszélyességével nem áll arányban a kiszabott büntetés. Korábban is volt büntetve erőszakos bűncselekmények miatt, előző elítéléseinek nem volt megfelelő visszatartó hatása. Jelen esetben az élettársát bántalmazta, és csak a véletlenül múltott a súlyosabb eredmény elmaradása. Álláspontja szerint a generális prevencióra helyezve a hangsúlyt, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

A védő fenntartotta a kétirányú fellebbezését felmentés, illetve enyhítés érdekében. Perbeszédében elsőként kifejtette, hogy a sértett nyolc napon belüli sérülést szenvedett, amellyel kapcsolatban magánindítványt nem terjesztett elő, ezért felmentésének van helye. Előadta azt is, hogy többször alakult ki vita a felek között együttélésük során számos probléma merült fel a sértett kezdeményezésére, amit nem vett figyelembe az első fokú bíróság. Kitért a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel zárult ügyére is a vádlottnak - melynek végrehajtását elrendelte a bíróság -, amely eljárás során beszerzett igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt álláspontja szerint nem vett figyelembe jelen ügyben a bíróság, holott enyhítő körülményként értékelhető lett volna. Vitatta továbbá a cselekmény minősítését, a szakértői véleményt megalapozatlannak ítélte és rámutatott arra, hogy a sértett vallomása nem használható fel, mivel élt mentességi jogával. A cselekmény elkövetésekor csak a vádlott és a sértett volt jelen, így a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan védenca bűnösségére nem lehet következtetni. Másodlagos indítványa - tekintettel arra, hogy álláspontja szerint legfeljebb súlyos testi sértés büntettének kísérletét követte védenca -, a büntetés enyhítésére irányult a speciális prevenció elvét figyelembe véve. A sértett megbocsátott, a magánéletük rendeződött, védenca a vállalkozását folytatja, illetőleg egészségi állapota miatt kezelésre szorul. Mindezek alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság ne szabadságelvonással járó büntetést szabjon ki a vádlottal szemben.

A viszonzálaszok keretében a vádhatóság képviselője kifejtette, hogy a tényállás megalapozott, a feltárt bizonyítékoknak megfelelő, amelyhez az első fokú bíróság logikus indokolást fűzött. A késsel okozott szúrt sebzés súlyosabb eredmény előidézésére is alkalmas volt abban a dinamikus testhelyzetben, amikor a bántalmazás történt.

A védő a tényállás iratellenességét hangsúlyozta, illetőleg azt kifogásolta, hogy A.A. tanúvallomásából részleteket ragadott ki a bíróság, és nem teljes egészében értékelte azt.

B.B. sértett nem kívánt felszólalni.

I.rendű vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348.§ (1), (2) bekezdése alapján. A fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Elemezte I.rendű vádlott neve vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett valamennyi vallomását az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete kapcsán (2. tényállási pont). **B.B.** sértett élt mentességi jogával az

élettársi viszonyra tekintettel, így vallomását nem lehetett figyelembe venni, azonban a bíróság részletesen elemezte **C.C.** és **A.A.** tanúk vallomásait. A sérülés kapcsán az orvos szakértői vélemény rendelkezésre állt, a szakértőt a bíróság részletesen meghallgatta a sérülés bemeneti nyílása, elhelyezkedése és gyógytartama tekintetében. A szakértői vélemény egyértelmű volt, amelynek alapján helyesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy I.rendű vádlott neve vádlott kis-közepes erővel egy késsel a háttal álló sértettet megszúrta az ágyéki gerinc bal oldalának felső részén felfelé irányuló mozdulattal, amely sérülés alkalmas életveszélyes sérülés okozására. A cselekmény során a vádlott és a sértett nem statikus helyzetben, hanem mozgásban voltak a vita és dulakodás hevében. A védő hivatkozása helyénvaló a tekintetben, hogy **B.B.** vallomása nélkül a cselekmény nehezen rekonstruálható, azonban arra, hogy mi történt, a tanúvallomások és a szakértői vélemény alapján egyértelműen válasz volt adható. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a véletlennek volt köszönhető - a sértett elmozdulása, védekező elhajlása miatt -, hogy nem következett be súlyosabb eredmény. A nyomozati szakban kirendelt pszichiáter szakértői vélemény szerint a vádlott személyiségzavarban szenved, amely azonban a beszámítási képességét nem érintette. A szakértői vélemény ugyancsak ismertetésre került a tárgyaláson. A védő hivatkozott a vádlott korábbi ügyében szerzett szakértői véleményre, amely azonban más ügyre vonatkozik, a vélemény ismertetésére jelen eljárásban nem kerülhetett sor.

Megállapította az ítéletábra, hogy a rendelkezésre álló személyi, okirati bizonyítékokat és a szakértői véleményeket, valamint az egyéb adatokat helyesen értékelte az első fokú bíróság, a mérlegeléséről logikusan számot adott, így a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs törvényes lehetőség.

A fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítéletábra az orvosi dokumentumok és az orvos szakértői vélemény alapján kiegészíti a történeti tényállást:

B.B. sértettet a sérülést követően mentővel a D-i ... Kórházba szállították, ahol sérülését ellátták.

A szúrás a sértett ágyéki gerincének bal oldala környezetében 1,5 cm széles, 5 cm hosszú szúrt sérülést okozott, amely nyolc napon belül gyógyult.

Továbbá a tényállás részének kell tekinteni az indokolásban a 9. oldal 4. bekezdésében írt ténymegállapítást, miszerint a sértett elmozdult, elhajolt, a szúrás ezért érte **B.B.** sértettet a testen hegyes szögben.

A fentiek alapján az ítéletábra megállapította, hogy a tényállás megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, és alapját képezte a másodfokú felülbírálatnak.

E.E. II.r. vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes.

A törvényszék jogi indokolását osztotta a Győri Ítéletábra. Aggálytalanul megállapítható volt, hogy a vita hevében késsel megszúrta a vádlott a sértettet, a sérülés életveszély okozására alkalmas volt. A cselekmény kísérleti szakban maradt, a súlyosabb eredmény elmaradása a szerencsén múlt. Helyes az első fokú bíróság megállapítása a vádlott szándékát illetően is. Végig elemezte, hogy milyen atrocitás történt a vádlott és a sértett között, majd az elkövetés eszközéből és a kis-közepes erőfelfejtésből megállapította, hogy I.rendű vádlott neve szándéka testi sértés okozására irányult a vese tájékat ért szúrás létfontosságú szervet érhetett volna. Az eredmény tekintetében tehát az eshetőleges szándék megállapítása helyénvaló.

Az első fokú bíróság a büntetékiszabási tényezőket feltárta, és megfelelően mérlegelte. A büntetési tétel középértékét el nem érő szabadságvesztés büntetést szabott ki, amellyel az ítéltábla egyetértett. A vádlott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a cselekményt, és korábban is személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt volt büntetve, ugyanakkor figyelemmel kell lenni a ténybeli beismerő vallomásra, a sértetti megbocsátásra. Úgy ítélte meg az ítéltábla, hogy önmagában a generális prevencióra való hivatkozása a vádhatóságnak nem indokolja a büntetés jelentős mértékű súlyosítását, melynek kiszabásakor a speciál prevenció elvének is érvényesülnie kell. A törvényszék által alkalmazott joghátrány tehát arányos, kifejezi a büntetési célokat.

Az ítélet járulékos rendelkezései helytállóak.

Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2017. november 30.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Németh Balázs sk.
bíró

Záradék

Ez a végzés és a Veszprémi Törvényszék 2017. június 7. napján kihirdetett 10.B.895/2016/29. számú ítélete a mai napon jogerős és végrehajtható.

Győr, 2017. november 30.

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke